

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. szeptember 16.
Évközi 24. vasárnap

Péter gondolatai

A mai evangéliumban arról számol be Márk, hogy útja során Jézus megkérdezte tanítványait, hogy kinek tartják őt az emberek és a tanítványok. A többféle emberi vélemény elmondása után Péter apostol tesz hitvallást: „Te vagy a Messiás!” (Mk 8,29).

Ezt követően Jézus hamarosan bekövetkező szenvedéséről és haláláról beszélt, amelyet az apostolok nem értettek. Ennek az értetlenségnek a jeleként Péter tiltakozni kezd, mert úgy gondolja, hogy sosem következhet be az a szenvedés, amelyet Jézus említett. Jézus ekkor hátrat fordítva Péternek azt mondja neki, hogy „Távozz tőlem, sátán, mert nem Isten szándéka szerint gondolkodsz, hanem emberi módon” (Mk 8,33). Mit gondolhatott Péter ebben a helyzetben? Talán ilyesmi gon-

dolatok járhattak a fejében: Hát ezt érdemlem én? Azt érdemlem, hogy Jézus sátánnak nevezzen? Éppen most neveztem őt Messiásnak! Mások mindenfélét gondolnak róla, azt hiszik, hogy vala-

melyik régi próféta támadt fel Jézus alakjában. Micsoda butaság! A többiek is csak hallgattak, amikor azt kérdezte, hogy mit gondolunk róla! Senki sem tudott válaszolni. Én voltam az egyedüli, aki megvallottam hitemet, hogy ő a Messiás, a Fölkent, ő a Krisztus! És egy dicsőséges Messiáshoz nem illik a szenvedés! Mi rosszat mondtam ezzel? Egy messiás-királyt nem lehet csak úgy megölni! És akkor most hátrat fordít nekem, és azt mondja, hogy én vagyok a sátán. De hát miért? Ezt érdemlem én, aki kész vagyok tűzön-vízen át követni?

Bizonyára hasonló gondolatok forogtak Péter fejében, hiszen csak sokkal később, a feltámadáskor érti majd meg Jézus szenvedésének és halálának értelmét. Jézus követése azt jelenti, hogy el kell fogadnunk azt a tényt, hogy a mennyei Atya akarata az volt, hogy szenvedésével és halálával váltson meg bennünket Jézus.

A keresztet felvéve

Krisztus tanítványának nem csak azt kell elfogadnia, hogy Mestere szenvedett, hanem azt is, hogy az ember életében is vannak szenvedések.

Ha elutasítjuk a szenvedéseket, akkor visszautasítjuk hitünk próbatételeit, s még lehetőséget sem adunk arra, hogy Isten megtisztítson minket. Egyetlen ember számára sem lehet élettér a szenvedés, de annak vállalása elvezet minket Istenhez, mert ezek a lelki tökéletesezés útjának fontos állomásai. Ha nem fogadjuk el és nem hordozzuk életünk keresztjeit, akkor nem Isten, hanem a sátán oldalán állunk.

Az evangélium befejező szavai arra bátorítanak minket, hogy keresztünket felvéve kövessük Jézust. Jézus követé-

sét azonban nem szabad az ő tanításának meghallgatására korlátoznunk. Egy tanítást meg lehet hallgatni, aztán el lehet fogadni vagy vissza lehet utasítani, de egy tanítást nem lehet követni! Csak egy személyt, egy embernek az életpéldáját lehet követni! Jézus követése azt jelenti a számunkra, hogy nem csupán elméleti tudással rendelkezünk mindarról, amit tanított, hanem vállaljuk ugyanazt az életet és sorsot, amiben ő részesült élete folyamán. Jézus maga mondja, hogy nem különb a tanítvány mesterénél. Újra és újra keresnünk kell Jézus lábnyomait, hogy el ne tévesszük az irányt! Néha meg kell egy pillanatra állnunk, hogy körülnézzünk, megnézzük, hogy hol vagyunk és jó irányba haladunk-e. Mindig meg kell találnunk az utat, ami maga Krisztus. Jézus követése nehéz, de lehetséges számunkra.

Te légy az életem!

Uram, Jézus Krisztus!

„Mit mondotok, ki vagyok?” – fordultál egykor apostolaidhoz, s ma tőlem kérdezed ugyanezt. Tanítványaidhoz hasonlóan szívesen hallgatnék, mert a személyes kérdésre nehéz személyes és igaz választ adnom. De nem hallgathatok, mert türelmesen várod válaszom, hitvallásom. Bátortalanul mondom ki: Uram, te vagy az életem! Vagy inkább kérlek: Uram, te légy az életem! Élj bennem, és segíts, hogy a földi létet követően az örök életben is veled legyek!

Segíts engem, hogy az evangéliumhoz méltóan éljek!

Évközi 24. vasárnap	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek, Szent Máté apostol	Szombat	Évközi 25. vasárnap
Iz 50,5-9a Jak 2,14-18 Mk 8,27-35	1Kor 11,17-26.33 Lk 7,1-10	1Kor 12,12-14.27-31 Lk 7,11-17	1Kor 12,31-13,13 Lk 7,31-35	1Kor 15,1-11 Lk 7,36-50	Ef 4,1-7.11-13 Mt 9,8-13	1Kor 15,35-37.42-49 Lk 8,4-15	Bölcs 2,12.17-20 Jak 3,16-4,3 Mk 9,29-36